

[H. C. Hansen.]

ling til regeringsspørgsmålet, tillader jeg mig at henvise til min tale her i dag og til de offentliggjorte udtalelser, der klart har fastslået vort afgørende synspunkt: at et regeringsskifte måtte være det rigtige, og det har det ærede medlem jo kunnet følge både i pressen og her i salen i dag. Når det ærede medlem mener, at vi ikke har haft nogen kritik overfor regeringen og ikke haft nogen positive hensigter, skal jeg dertil bemærke, at vi her i dette land lige har ført en valgkamp, hvor partierne har lagt deres synspunkter frem. Vi står ved, hvad vi har sagt under valgkampen, og det ærede medlem kan roligt henholde sig til, både hvad der er fremført af kritik, og hvad der er fremført af positive synspunkter fra socialdemokratiets side.

Hvad Indokinahistorien angår, fastholder jeg, hvad jeg allerede tidligere har sagt. Det ærede medlem ved udmærket godt, at hans fremstilling går på tværs af, hvad der er rigtigt og sandt i denne historie. Det kan ikke forbløffe nogen her i salen, som kender det ærede medlem, at han forsøger at give en anden fremstilling af sagen end den, der er reel.

Må jeg dernæst gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. Viggo Starcke, som mente, at jeg var arrogant. Jeg beklager det. Der er ikke noget, jeg nødigere vil være end arrogant overfor en taler som det ærede medlem hr. Viggo Starcke, for hvem dette begreb ligger så fjernt som noget. Det ærede medlem gjorde en venlig bemærkning om ledelsen af socialdemokratiet. Det ærede medlem må tilgive, at som man råber i skoven, får man svar, og jeg synes, det ærede medlem befandt sig i et ubehageligt glashus, da han begyndte at tale om lederproblemer det ene eller det andet sted. Jeg har med stor interesse hørt, at det ærede medlem angriber os for, at vi ikke fremtidig vil tage saglig stilling. Hvad ligger deri? Ligger deri en proklamation fra retsforbundet om, at det vil til at tage saglige standpunkter her i salen? Skal en ny politik indledes fra retsforbundets side? Er det det, der er i gang? Såvidt jeg har fulgt det ærede medlems parti herinde igennem en årrække, er saglige standpunkter og praktisk medvirken og ansvarsbevidsthed blevet begreber, der har ligget det ærede medlems parti ganske overmåde fjernt, så også på dette punkt

tror jeg at det ærede medlem skulle fejle for sin egen dør, før han indlader sig på at interessere sig for andres.

Må jeg til slut gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. Det ærede medlem har jo i de taler, han har holdt her i dag, undladt at gå ind på de spørgsmål, jeg har rejst, om, hvad der eventuelt har været talt om mellem ham og statsministeren, og om det, „Politiken“ antydede: udenrigsministerens ledelse af de udenrigspolitiske anliggender. Og det er vel forståeligt, at det ærede medlem føler en vis forpligtelse overfor samtaler, der antydes så abent, som det er sket i „Politiken“.

Nu ser jeg, at det ærede medlem hr. A. C. Normann er åbenhjertig. I „Information“ for i eftermiddag bringes der et citat af en artikel, som det ærede medlem har skrevet i „Sydvestjylland“, hvori han siger, at hvis regeringen skal overleve til efterårsvalget, må der ske et par ændringer i den: udenrigsministeren og forsvarsministeren må gå. Er det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard enig med det ærede medlem hr. A. C. Normann i denne betragtning? Ligger det, det ærede medlem hr. A. C. Normann her siger, indenfor, hvad man i private samtaler — sådan mand og mand imellem — kan have drøftet, stilfærdigt, erkender jeg. Jeg spørger kun! Det kan godt være, der ikke kan svares på det. Men når nu et aktivt medlem af det ærede medlems gruppe siger noget sådant i den øjeblikkelige situation, må det være rimeligt at spørge.

Må jeg så sige til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at han naturligvis kan have sin mening om, hvorvidt der savnes indre logik i det standpunkt, socialdemokratiet har taget. Mit parti finder det ikke. Det ærede medlem har ret, når han i en kort polemisk bemærkning til det ærede medlem hr. Aksel Larsen henviser til, at en regeringsdannelse under de nuværende mindretalsvilkår forudsætter forhandling til forskellig side. Det er jo indlysende, det er ganske givet. Ingen af os har kunnet forestille sig noget andet, selvfølgelig ikke. Det, der er sket nu, er, at de to partier har taget deres bestemte standpunkter imod et standpunkt, som vi havde taget, og det tager vi til efterretning.

Det ærede medlem gjorde en lidt flot bemærkning om partier, som mente at have partoutkort til regeringsdannelse. Det ærede medlem talte også om indflydelse. Jeg har